

„EDINOST“
 izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **četrkih, četrtkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.— za vse leto . . . 12.— „ „ „ 18.—
 Naročnine je plačevati naprej za saredno brez priloge naročnine se sprava ne sira.
 Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglaš se računsko po tarifu v postu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prestop, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javna sahvale, domači oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglaš sprejema *espresso* ulica Molino piccolo št. 3, II. nadst. Naročnine in oglaš je plačevati loco Trst. Odprte reklame sije se preste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„P odličnosti je moč“.

VABILO

na javni narodni shod,

ki ga sklicuje politično društvo „Edinost“

v gostilni gospoda Andreja Čoka v Lonjeru v nedeljo dne 8. novembra 1896. ob 3. uri popoldne

Dnevni red:

1. Nagovor predsednika.
2. Prečitanje zapisnika zadnjega shoda na Proseku.
3. Utemeljevanje resolucije radi osnutja okrajnega glavarstva za tržaško okolico.
4. Eventuelni predlogi.

Tržaški in okoličanski Slovenci!

Sedaj Vam je prilika, da pokažete svoje zanimanje za javne stvari Vaše občine, in po tem takem tudi za svoj lastni blagor. Vsakemu boče prilika, da pove, kar mu je na srcu. Politično društvo „Edinost“ boče sklicevalo zaporedoma shode po okolici, a okoličanom je dolžnost, da se v velikem številu udeležijo teh shodov in da posežejo tudi v razpravo, kajti le tako izvedo bodoči poslanci, česa želi in zahteva ljudstvo.

Odbor političnega društva „Edinost“.

Javni shod

polit. društva „Edinost“ dne 1. novembra 1896. pri sv. Ivanu.

Javni shod pri sv. Ivanu, prirejen po polit. društvu „Edinost“, se je obnesel sijajno. Reči moramo, da je gledé udeležbe nadkrilil vse naše nade. Dan 1. novembra ni baš srečen za zborovanja po naši spodnji okolici; kajti tega dne se vrši običajno romanje na grobove. Polit. društvo bi se bilo tudi rado izognilo temu dnevu, pa ni moglo. Pred seboj imamo še celo vrsto shodov, katere treba absolvirati pred začetkom prave volilne borbe. Porabiti treba torej vse nedelje.

Lepa dvorana bralnega društva je bila tako napolnjena, da so mnogi morali stati pred vratmi, zanimanje za govore je bilo splošno in med poslušalci je vela — kako bi rekli? — nekako sveža sapa, kakoršni niso bili vajeni do sedaj. Sleherni važnejši stavek, vsaka važnejša misel je bila spremljana frenetičnim ploskanjem in odobravnimi vskliki.

Med zborovalci smo videli poslance Vatrovca, Goriupa in Dollenza ter goriškega poslanca dra. Tumo. Poslanec Ivan vitez Na-

bergoj ni mogel priti, ker je na Dunaju.

Zborovanje je otvoril predsednik, profesor Mate Mandić. Pristrčno je pozdravil zborovalce v imenu polit. društva „Edinost“, izrekši svoje zadoščanje na tem, da so Svetoivančani sledili lepemu izgledu okoličanov VI. okraja in da so v tolikem številu došli na današnji shod.

Preznačilen je bil prizor, ko je predsednik predstavil vladnega zastopnika, višega komisarja Bacherja. Kakor iz jednega grla so zaorili opetovani živoklici. Vsakdo si lahko misli sam, na čegave adresu da je bila obrnena ta pomembna demonstracija. Nam pa je bila ta demonstracija v prijeten dokaz, da zborovalci razumejo namene polit. društva in da jih odobrujejo.

Potem je predsednik predstavil navzoče poslance. Zborovalci so pozdravili tudi iste najpriščneje, zlasti pa zastopnika Goriške, gosp. dra. Tumo.

Predsednik Mandić je nadaljeval: Minola so tri leta, odkar ste se bili zbrali na poziv polit. društva „Edinost“, da si določite bodočega zastopnika svojega v mestnem, oziroma deželnem zboru. Takrat ste si izbirali kandidata, danes pa smo

Vstok! nasproti izvoru večne luči. Mladi grof je dovršil prve nauke. Poslali so ga na Dunaj učiti se prava, da po nekoliko letih ustopi v vrsto visokih uradnikov, da-si so mu trdile visokorojene tetke, da bi mu bolje pristajala bela obleka dragonskega poročnika. „Rešen sem“, vzdahnil je Lovro, poslovišči se po izpitu od mladega učenca. Grof tudi res ni prelomil dane besede. Pisal je na vse strani radi Lovra, da bi za istega priberil mesto v orijentalni akademiji. Na svoje stroške je poslal na Dunaj Lovra samega, da se predstavi gospódi. Plahe duše je stopil mladenič v hišo, kjer se kuje sreča države — v ministerstvo za znanje stvari. Povsodi razprostrtih pogrinjal, povsodi zelenim suknom obvitih vrat, da ne bi svojim škripanjem motila globokih mislij diplomatskih glav, povsodi okenca v vratih, da vidiye oni tebe prej, nego ti njih. Prijatelji grofovi pozdravljali so Lovra sladko in gladko in povedali so mu, da jim je predsednik pisal o njegovem poklicu in umu, ter da se nadejajo, da se mu posreči debiti zaželjeno mesto. Lovra je to veselilo nekoliko, vendar mu je bilo vse presladko, pregladko. Lovro je slednjič položil izpit za vsprejem v akademijo, po-

prišli sem, da se pogovorimo o dogodkih v tej minoli dobi. Tudi danes ste se zbrali mnogoštevilno.

Bratje in prijatelji! Na misel mi prihaja svetopisemski rek: Komur je mnogo danega, od tega se tudi mnogo zahteva. Kristus je pohvalil ona dva svoja učenca, ki sta mogla položiti primernih obrestij od podarjenih jim talentov, pokaral pa je onega, ki je bil prejel le jeden talent, a še tega je — zakopal.

Vi ste dali veliko nalogo svojemu zastopniku; on ni zakopal talenta, toda dosegel ni ničesar, ker ni mogel doseči. Istotako bi bilo, da je tudi prejel 10 talentov. Taki so odnošaji v našem mestnem in deželnem zboru. Mesto poslanca, zastopnika naroda je velika čast. Pri nas pa le na videz. V resnici je te cvetka, v katero se skriva bodoče trnje, krogljica je le na zunaj posuta sladkorjem, trnjeva krena. To se je pokazalo prav jasno v seji mestnega zbora minolega četrta. Brezverec je napadal svetovalca Goriupa na podlagi krivega poročila jednega podrejenih uradnikov. Tu nas je več, ki smo bili na Proseku in ki moremo priseči, kako se je godilo in zakaj je magistratni zastopnik raspustil shod. Na taka žaljenja ne smemo molčati. Tudi mi smo državljani, ki plačujemo davke državi in dajemo cesarju svoje sinove v obrambo države in zato ne smemo dopuščati, da bi nam kričali: Fora i ščavi! (Burno odobravanje.) Nam je dolžnost, da protestiramo proti temu. Če smo dobri za vršenje državljskih dolžnostij, morajo se nam pripoznati tudi naše pravice. A mestni magistrat svojim postopanjem meče pod noge božje in človeške postave. Danes moramo protestovati zoper postopanje Židov, kajti Židje so v Trstu oni, ki odločajo zoper nas in na škodo države. (Pohvala.)

Tudi mi imamo kri v svojih žilah, tudi mi imamo toliko ljubezni do samih sebe, da ne moremo molčati na taka žaljenja. Vendar pa Vas prosim, da se premagujete, da bodemo mogli razpravljati mirno in trezno o zelo važnem vprašanju.

Danes je tretji shod v okolici. Prvi se nam je ponesrečil, ker ga je raspustil zastopnik mestne oblasti. Zato smo se bili morali umakniti na se-

ložil je sijajno. Rekli so mu, da naj gre domov, da dobi odlok, ki boče ugeden, sodé po izpitu. Ni dvomil niti najmanje na tem, da ga vsprejmejo v savod, kjer se vzgajajo mladeniči za diplomatsko službo na Vstoku.

Nekega dne ga je dal predsednik pozvati k sebi. Isti ni bil vesel. Na pisalni mizi je bil zavitek papirjev.

„Zapovedate gospod grof? spregovoril je Lovro prvi.

„Sedita, dragi gospod. Prijatelji mi pišijo z Dunaja, da ste si položenim izpitom osvetlili lice, da ste bili predloženi na prvem mestu, da bodete vsprejeti v akademijo —“

Neki nemir se je polastil Lovra.

„Toda“, je nadaljeval grof, „človek obrača, Bog obrne. Grof Buol mi je prijatelj, ali on ima drugih prijateljev močnejih prijateljev. Na priporočilo cesarskega poslanika v Carjemgradu, barona H., vsprejet je neki drugi gojenec v akademijo, a to veste sami, da je bilo izpražnjeno jedno samo mesto.“

(Pride še.)

PODLISTEK.

21

Prijatelj Lovro.

Črtica po resnici. — Spisal August Šenoa. Prevel C—d.

Lovro je bil presrečen po obetanju grofovem. Vstok! Divni, čarobni Vstok! V spanju in bdenju zibal se mu je pred dušo beli Carigrad sredi modrega morja, Ninive, Memphis, Jeruzalem, Ganges; pred dušo mu je sijalo novo solnce. Teško muko je pričakoval siromak, da dovrši svoj učiteljski peklic v hiši predsednikov. Uradnikov, kapelanov, častnikov so mu že bili vrstniki. Trebale je, jih doseči. Svet navadno ne sodi mladeniča po njega duševnih vrlinah, ampak po šolskih spričevalih, pozneje pa po večem ali manjšem poklicu. Često se klanjajo ljudje plitvi glavi, ker je uvrščena v vrste javnega poklica, često so rogajo razumniku, ker ne spada v katero društvenih kast. Osobito v malih okolnostih se vidi to malikovavske klanjanje. Ali tako žaljenje duševnih vrlin boli tudi duhovitega človeka, ki ne hodi za norostmi svojega veka. Na Vstok! je vsklikala duša Lovrova, ven is tega kroga nenaravnosti, zavijanja in hinavstva; na

žanska tla. Tam smo razpravljali mirno in se je shod vršil v najlepšem redu. — Pojasnivi: na shodu proseškem vsprejeti resoluciji zaključil je predsednik Mandić svoj pozdravni govor ob ploskanju in viharnem odobravanju.

(Pride še.)

Narodnost Istre.

(Dalje)

Ne znam, katere atlante ste pregledali Vi, niti ne vem, na katere oblasti namerujete sklicevati se, trdeči, da je Istra italijanska. Morda bi se hoteli sklicevati tudi na one — pozivljam se na neki Vaš drug članek, objavljen v milanskem „Corriere della Sera“ —, ki stavljajo Pulj v Dalmacijo ter znajo torej tako dobro soditi o jedni in o drugi pokrajini?

Mi Slovani poznamo dobro velike pogrške in mnoge predsodke, ki so razširjeni po Italiji gledé naših zemljá in baš zato — če je mogoče, — da bi odpravil te in popravil one, izhaja „Pensiero Slavo“ v svetovnem jeziku, v jeziku, ki je nam tako drag in kateremu toliko dolgujemo. Posebno v Italiji je ukoreninjeno večé število pogrškov in predsodkov, ki bi se morali uničiti vendar enkrat; „Pensiero Slavo“ pa, ki je vroč širitelj boljših odnošajev med Italijani in Slovani, ter v obče med Slovani in Latini, želi pohlevno pomagati na tem delu. Iz teh vzrokov in pa da odbija napade Italijanov ali poitalijančencev v naših deželah, izhaja v italijanščini, to je v njih lastnem jeziku, da jih pobija z njih lastnim orožjem. Vidite torej, da okolščina, kateri pripisujete toliko važnosti, okolščina namreč, da ta list izbaja v italijanskem jeziku, nima v našem vprašanju nikakoršne vrednosti; in da ste vi poznali program lista „Pensiero Slavo“, gotovo ne bi se bili sklicevali na to okolščino. Vi bi k večjemu zamogli sklicevati se na veliki vpliv italijanske kulture, kateri se mi Slovani Adrije nismo izogibali nikdar, niri ne namerujemo izogibati se. V tem zmislu more Dante brez dvoma imeti pravo v svojem grbu; in to je zmisel — temu mi izvolite potrditi — zvišenejši, nego je oni, katerega se Vam je zljubilo poudariti.

Da-li delo lista „Pensiera Slavo“ povspeši nadeto si nalogo, o tem spregovoriti nimoja stvar. Usojam si pa misliti, da to ni mal vspeh, da sem izval Vas na to polemiko, v kateri si predstavljam Vas podobnega časnikarskemu Goljatu, oboroženemu z vso silo, izvirajočo od genija, kulture in avtoritete, sebe pa s priprosto pušico pravičnega in liberalnega predmeta.

S tem, velespoštovani gospod, da ste se podali v to polemiko, dali ste dobro lekcijo nekaterim mojih italijanskih kolegov tostran Adrije, kateri menijo, da koristijo italijanstvu Istre s tem, da se izogibljejo javnim razpravam s „Pensiero Slavo“ in to iz ničevnega vzroka, da ne bi mu delali reklame. Za-me je to zadoščenje, zbok česar se še visokim čutstvom, ki jih gojim za Vas, pridružujé odkritosrčna hvaležnost.

Vi, gospod kolega, ste bili v Piranu, kjer ste videli lepo slavnost, ki je bila brez dvoma slavnost italijanstva ter pišete pod utisom te slavnosti. Piran pa ni vsa Istra, niti ni bila vsa Istra zastopana v Piranu. Ako bi Vi obiskali vso pokrajino, prepričali bi se, da je največi del nje prebivalstva slovanski in hoče biti slovanski. Ti Slovani hočejo živeti svoje lastno življenje; in to v stoletju svobode velja več, nego vsi dokazi, ki se utegnjejo navajati zoper njih obstanek ne le v članku, katerega je napisalo veljavno Vaše pero, ampak v jedni celi knjigi. Hoté živeti svoje lastno življenje, poleg Italijanov, ki so v manjšini, v imenu narodnostnega načela, za katerega je Italija toliko vojevala in trpela, zahtevajo popolno ravnopravnost, to je: zahtevajo svojih šol; zahtevajo gimnazij, kakor ga imajo Italijani; hočejo se v javnih uradih posluževati svojega jezika kakor Italijani; hočejo da se v njih jeziku odgovarja in rešujejo njih akti; hočejo, da bode v deželnem zboru istrskem i slovanski (hrvatsko-slovenski), jezik ogromne večine, jednakopraven z italijanskim.

Povejte vestno, ali morda s tem napadajo pravice Italijanov? Mar se morete Vi, kakor Ita-

lijan, upirati tako pravičnim in legitimnim zahtevam jednega naroda? Toda več ali manj italijanski poslanci v deželnem zboru istrskem, pozablja-joči, da imajo svojo večino zahvaliti le umetnijam zakona in da bi večina v tem hipu postala manjšina, če bi bilo volilno pravo bolj razširjeno in odpravljena zastarela delitev volilcev v kurije; pozablja-joči na te, pravim, protestujejo, kadar slovanski (hrvatsko-slovenski) poslanci govore slovansko, in nočejo (Italijani) vpoštevati njih predlogov in slovanskih interpelacij le zato, ker so stavljene v slovanskem (hrvatsko-slovenskem) jeziku. V deželnem zboru istrskem, v deželi torej, ki je slovanska po svoji večini, ne marajo doveliti slovanskemu jeziku niti takih pravic, kakoršne je imel v pijemonteškem parlamentu francoski jezik.

In vse to v imenu italijanstva!

(Zvršetek pride.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 4. novembra 1896.

Državni zbor. Poslanska zbornica je razpravljala včeraj o najnem predlogu posl. Barentherja, da se jada zakon v varstvo volilne svobode. Barenther se je protivil predlogu, večine permanentnega odseka za kazenski zakon, ker se mu isti zdé premalo ostri; govornik se je potegnil za ostreje predloge manjšine. V imenu vlade je izjavil sekcijski načelnik Krall, sklicevaje se na ponovne izjave ministra za pravosodje, da ne kaže popolnjevati pomanjklivosti kazenskega zakona z dodatki, ampak da je umestneje, da se preosnuje ves zakon. Vlada je pripravljena ustredi željam zbornice, toda želela bi, da se v načrt kazenskega zakona vsprejmejo nje naveti. Najni predlog posl. Barentherja se je vrnil odseku za kazenski zakon.

Včeraj je poslanec Naber goj interpe- loval vlado radi dogodkov v oni gla- soviti seji, ko so toli nečuvno napali sveto- valca Goriupa, in radi razpuščenja shoda na Proseku. Obe interpelaciji prinesemo po stenografskem zapisniku.

K položaju. Nemški poslanci iz Češke so se jeli obotavljati. Štirinajst dni sem razburjali svojim rozljanjem z opozicijske sabije vso javnost, in grofa Badenja še posebno, a sedaj so jeli zopet premišljati, da-li ne bi bilo pametneje, da utaknejo meč zopet — v nožnico. Ves čas so za- trjali, da morajo izstopiti iz kluba nemške levice, ker da zahteva čast Nemcev, da stopijo v najod- ločnejšo opozicijo zoper vladu; sedaj pa so jeli — računati in rezultat teh računov je, da brez vlade in plemstva, so pravo za pravo le siromašne enojke brez ničle poleg. In to isto trdimo mi vedno, da nemško nadvladje bi bilo nemogoče brez po- moči avstrijskih vladnih zistemov. Zato pa trdimo mi istotako trdovratno, da v malih „koncesijah“ ni nikake garancije za preobrat na bolje, ampak jedino le — v koreniti spremembi si- stema. A človek ne more drugače, nego da se prav od srca smeje „razlogom“, katerimi opravi- čujejo nemški poslanci iz Češke svojo, kar nenadno izvršeno spremembo fronte. Dočim so poprej vse možno očitali predstojništvu kluba nemške levice, ga hitro hvalijo sedaj, ker da je večina tega kluba že s tem ugodila nemški gospódi iz Češke, da je sklenila glasovati zoper — celjsko postavko. S tem je slon požrl muho, pa se dela, kakor da je sit! Od nemškoliberalnih žuganj z opozicijo je res le mal korak do smešnosti. Zapričeli so agitacijo za čin, ki naj bi bil epohalen v strankarskem življenju Avstrije; sedaj pa se delajo, kakor da je od- padla potreba take akcije, ker se jim je pokazala — bagatela. Kaki izgovori! Mar bi povedali od- kritosrčno, da so se oni sami najbolj zbalí opozi- cijo, s katero so grozili vladi. Sicer pa je naravno, da za opozicijo niso ljudje, ki so se takoreč po- rodili na solncu vladne milosti, ki so delali prve korake ob predpasniku vlade, ki so splezali do moči in slave po lestvici, katero so jim držale av- strijske vlade in ki tudi sedaj — kakor politiški invalidi — šepajo, oprti ob — bergljo vlade. In taki ljudje žugajo z opozicijo!

Kompromis v veleposestvu nižjeavstrij- skem. Ta kompromis je sedaj menda povsem gotov. Konservativni veleposestniki so sicer odbili nekatere pogoje, stavljene od liberalnih velepo- sestnikov, toda današnja sporočila trde, da so li- beralci vsejedno vsprejeli kompromis. Ta vest

potrja le splošno domnevanje, da se veleposestnik hočejo ločiti od liberalne stranke ter se bližati konservativcem v obrambo svojih lastnih stanov- skih koristij. Ako se potrdi to domnevanje kakor osnovano, potem stojimo na pragu velevažnih spre- memb v parlamentarnem in strankarskem življenju Avstrije in Nemcev še posebe. Kajti liberalni ve- leposestniki so bili dosedaj nekako vogelni kamen liberalni stranki.

Dogodki na Vstoku. Iz Carjaggrada jav- ljajo dne 1. t. m.: Glasom semkaj došlih poročil konzulov se Armenci napadli in oplenili turško selo Moreni. — Veliki vizir je priobčil turskim oblastim, da se Armenci brzkone pripravljajo na to, da prouzročijo dne 5. ali 6. t. m. novih izgre- dov. Turska vlada mora storiti torej potrebnih korakov, da se uduši že v kali nakana zopetne ustaje. Politiški krogi pa ne verujejo v to, da bi Armenci mislili na izgrede v sedanjem položaju. Umevno pa je, da to, kar razglašajo turške obla- sti, mora brez vzroka begati in strašiti kristijan- sko in mohamedansko prebivalstvo. (Nam se pa di, da Turki nastajajo take vesti, da imajo potem lep izgovor za preganjanje kristijanov.)

Italija hoče biti pripravljena na boj proti Abesiniji. List „Roma“ poroča, da v voj- nem ministerstvu italijanskem v kakih 14 dneh završe nov načrt za mobilizacijo vojske za Eritrejo in za morebitno odpošiljanje vojakov, in sicer na podlagi podatkov generala Baldissere. V zmislu tega načrta bi šlo v Eritrejo v slučaju potrebe 70.000 mož raznega orožja, ne viševši moštva po- stranskih vojnih institucij in ne računši vojske, ki se nahaja že sedaj v Eritreji. Vojno ministerstvo da je že odločilo, v kolikih oddelkih bode odpo- slati to vojsko in je že dogotovilo zaznamek čast- nikov, ki bodo uvrščeni v to vojsko. Tudi parniki za prevažanje da so že določeni in pa obskrba živežem in sanitarna služba. Ukrcavala da se bode ta vojska v dveh pristaniščih.

„Tribuna“ je objavila neko pismo Italijana v Etiopiji. Pismo je pisano dne 18. oktobra. Isto pravi, da je bila dne 17. oktobra praska med Ita- lijani in Abesinci pri Adi-Kajé. Isto pismo pravi, da položaj ni nič kaj dober, kajti prvi del šon- ske vojske, kakih 30.000 mož, da je že pri jezeru Ašiomgi.

Različne vesti.

Umrla je minolo soboto zvečer gospa Eber mati soproge znanega rodoljuba dr. Simóna Pertota. Slovesen pogreb se je vršil predpoludne ob veliki udeležbi Barkovljanov in meščanov. Društvo Adrija je pelo nagrobnice pod vodstvom gosp. pevovodje Ražma. Rodoljubni družini izrekamo globoko svoje sožalje.

Protest. Iz Padrič smo prejeli nastopni dopis: Dne 2. novembra ob 10. uri predpoludne je lomastil zaupnik magistrata od hiše do hiše, da spolni povelje, dano mu od njega gospodarjev: nabiral je podpise na neki protest zoper politično društvo „Edinost“ in zoper osnutje okrajnega gla- varstva za okolico. Zahteval je, da naj se podpi- šemo, da hočemo spadati pod Trst, in ne pod Sežano. Mi smo bili nedolžni kakor novorojeno dete, zato in smo se prestrašili.

Zdaj pa, ko smo izvedeli, zakaj se gre, pro- testujemo zoper postopanje našega Joška.

V Padriču dne 3. novembra 1896.

Anton Kalc hšt. 18, Luka Žagar hšt. 34, Ivan Grgič hšt. 22, Jarnej Grgič hšt. 5, Luka Grgič hšt. 35, Andrej Grgič hšt. 20, Mihael Grgič hšt. 20.

Brezvestna agitacija. Prišlo je, kakor smo pričakovali: nasprotni agitatorji hočejo zavajati, okoličane, da bi protestovali zoper nakano, ki bi bila v eminentno korist okoličanov, ker bi jih osvobodila iz odvisnosti od izvestnih ljudij po okolici, katerih zlo voljo morajo občutiti le prepogosto. Seveda se zoper poštene nakane ne da boriti po- štenimi sredstvi. Nasprotniki vedo, da jim ne sede nijeden pošten okoličan na limanico, ako bi mu opisovali stvari tako kakoršne so. Zato pa love ljudi zvijačo in zavijanem. Govorniki na shodih in spisi v naših listih govore odkrito, kaj namerujejo voditelji Slovencev: da bi namreč vlada po okolici sama izvrševala tiste posle, katere je iz lastne volje prepustila magistratu. Nikdo pa ne zahteva, da bi odzvela magistratu prava občinska opravila in najmanje pa, da bi se okolica ločila od občine tržaške. Čudimo pa se — oko-

Hečani naj nam ne zamerijo, ako to povedo kar naravnost — da se najde v okolici le jeden sam človek, ki verjame taki neumnosti, kakoršna je trditev, da društvo „Edinost“ hoče, da okolica pride „pod Sežano“. Kdo bi se hotel smešiti s takimi zahtevami? To ni mogoče že zato, ker Sežana leži v drugi pokrajini. Sežana ima svoj deželni zbor v Gorici, mi ga pa imamo v Trstu! Ako bi hoteli, da okolico pride pod Sežano, morali bi pred premakniti meje med obema deželama. Res, neumen ali pa brezvesten mora biti agitator, ki se drzne pred ljudstvo s takimi lažmi!

Kar zahtevamo mi, pojašnjeno bodi le s par vprašanji: Kaj bi bilo boljše za okoličana: ali da skrbe za njega različne potrebe sedanjih glasoviti napoville, ali pa domači od domačinov izvoljeni župani? S kom bi ložje občeval naš okoličanski svet: ali z vestnim, jezika popolnoma slovenskim, za blagor ljudstva vnetim cesarskim uradnikom, ali pa se sedanjimi komisarji, ki niti ne razumejo jezika ljudstva, z bok cesar tudi ne morejo imeti srca za blagor tega ljudstva? H komu bode okoličanu ložja pot, ko bode trebal kakega dovoljenja, ali kake koncesije, ali ko se mu bode zagovarjati radi te ali one stvari: ali k cesarskemu uradniku, ki bode sodil le po tem, ali je opravičena njegova prošnja, oziroma: ali je res kaj zagrešil ta ali oni; ali pa k ljudem, katerih prvo vprašanje je to: kako misliš, s kom hodiš, kateri stranki pripadaš, s kom voliš?!

To in nič drugega hočemo mi. Mi hočemo oblasti, ki bode jednako dobrohotna do vseh in ki se v uradnih stvareh ne bode brigala za politično mišljenje onega, ki se zateka k njej v svojih potrebah. Okoličani naj trezno premišljajo o tem, in nasledek mora biti ta, da pokažejo vrata vsakemu drznemu agitatorju! Slednjič naj vzamejo na znanje ponovno zatrdilo, da nikdo niti ne sanja o ločitvi okolice od mestne občine tržaške!

Za volitve. Slovenskim volilcem v mestu in okolici naznanjamo, da se jim je radi reklamacij obrniti:

za VI. in IV. okraj (Rojan, Greta, Barkovlje, Kontovelj, Prosek in sv. Križ) do odvetnika dra. Gustava Gregorina, Via Molin piccolo št. 3;

za III. in V. okraj (Vrdela sv. Ivan, Škorclja, Opčine, Bane, Trebče, Padriči, Gropada in Bazovica) do odvetnika dr. Mateja Pretnerja, Corso, piazzetta S. Giacomo št. 1;

za I. in II. (Škednj, sv. Mar. Magdalena zgornja in spodnja, Rocol, Kjadin, Lonjer Katinara) do odvetnika dra. Otokarja Rybára, Via S. Spiridione št. 3;

za mesto pa po abecednem redu in sicer od A—G do odv. dr. Gustava Gregorina; od H—P do odv. dr. Mateja Pretnerja in od R—Z do odv. dr. Otokarja Ribára.

Premil, škof msgr. Šterk je daroval včeraj sv. mašo v tukajšnjem sirotišču „Albertinum“, ulica Petronio 22.

Mestni svet tržaški je imel sinoč svojo XXVIII. letošnjo javno sejo. Zaradi preobilice družega gradiva morali smo poročilo o tej seji odložiti na današnje večerno izdanje.

Doneski moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu. Za škatljo sardin, prodano na javni dražbi v društvenem „Portu“ v Barkovljah, se je skupilo: 3 krome 77 stot; souživalci sardin so dodali še 1 krono 44 stot., skupaj torej 5 kron 21 stot. Pri nedeljski plesni vaji „Tržaškega Sokola“ je nabrala dična gospica Karla Nussdorferjeva 1 krono 20 stot. Obitelj Covacich — Rebek je darovala mesto venca na krsto gospe Eber, tašče gosp. Dr. Simona Pertota, 20 kron. Ljubka deklamovalka gospica Tončka Čargova je nabrala po shodu pol. društva „Edinost“ pri sv. Ivanu 18 kron 20 stot.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti se je nabralo po g. Trevn-u v zadržni krčmi v Rojanu o priliki krsta Matija Ogrizek-ove hčerke 2 gl. ter 50 nč. v veseli družbi v Kandušovi osmici v Rojanu o priliki ko je g. J. Petrič igral na kitaro.

Iz veteranskih krogov se nam poroča: Pred letom dni sta ustanovila na Dunaju neki odpuščeni častnik v družbi z nekim upokojenim generalom društvo pod imenom „Militär-Veteranen-Reichsbund“ z namenom, spraviti vsa veteranska društva pod jeden klobuk z osrednjim vodstvom na Dunaju.

Pokrajinska društva so se nekako veselila namerjane centrale, kajti nadejala so se podpore. Ko so se pa razglasila pravila „Reichsbundu“, uvidela so skoro vsa društva, da je temu novemu podjetju jedini namen, preskrbeti nekaterim častihlepnim osebam visokodonečih naslovov z mastnimi plačami, katera bi se pokrila z doneski posameznih, itak že siromašnih društvenikov. Radi tega so se odzvala pozivu k pristopu le nekatera maloštevilna pokrajinska društva; od mogočnih in premožnih veteranskih društev dunajskih ni pristopilo nijedno namenjeni centrali. Veteranska društva v slovenskih pokrajinah niso hotela pristopiti „Reichsbundu“ tudi iz vsrokov, ker njega pravila so bila skrajno centralistična in se niso ozirala prav nič na nenemške narodnosti. Poleg tega so pripadali organizatorji židovski liberalni stranki ter so bili društveni prostori ob enem tudi uradni lokali glasovitega židovskega društva „Verein zur Abwehr des Antisemitismus“.

Od primorskih veteranskih društev je pristopilo „zavezi“ le tržaško, katero je volilo v osrednje vodstvo svoje zastopnike. Goriško društvo je pa odklonilo odločno pristop in sicer, ker se ni strinjalo s pravili, po katerih bi morali veterani plačevati le v osrednjo blagajno, koristi pa bi ne dobivali nobenih. Kakor vem iz verodostojnega vira, je vodstvo goriškega društva ogorčila posebno ona določba pravil, po kateri se nenemškim jezikom jemljejo vse pravice. Predsedništvo je o tej zadevi poslalo tudi utemeljeno spomenico, katera je, kakor se sliši, jako razkačila dunajske germanizatorje.

Ker vsa mamljiva vabila k pristopu niso imela dosti uspeha, žugalo je dunajsko vodstvo o nim pokrajinskim društvom, katera ne bi pristopila k zavezji, z zamero v najvišjih krogih. A tudi to je bilo neuspešno, ker modri možje so spoznali hitro, da omenjeni krogi niso v nobeni zvezi z vso zadevo. Tako se je mislilo, da je zaspala vsa stvar; najnovejše vesti pa pričajo, da je tudi pokopana. Potem, ko sta se namreč začelna „Reichsbundu“ nekoliko mesecev v svojem listu hvalisala in poveljavala drug drugega, sta se slednjič sprla, tako, da pride stvar dne 6. novembra pred dunajske porotnike. Urednik zaveznega glasila „Reichsbunda“ obdolžil je namreč generala Mingazzija v glasilu samem, kakor tudi v pismenih pritožbah na vojaške oblasti, vseh le mogočih nepoštenostij, za kar ga sedaj toži. To umazano perilo spravi pri čiščenju mnogo še umazanejih stvari na dan ter dokaže sebične namene, kateri so rodili „Reichsbund“, in potrdi menenja onih društev, katera so branila pristopiti k tej zavezji.

Ljubljana po potrebi. Iz stolnega mesta Kranjske se nam poroča dne 1. novembra: Dne 15. novembra t. l. mine devetnajst mesecev, odkar se je potresna katastrofa tako osodepolno znašala nad našim deželnim stolnim mestom... Ni ga poslopja skoraj, kateremu bi bil prizanesel potres: vse je čutilo moč podzemeljske sile! — S to katastrofo se je pričela za Ljubljano nova doba...

Po preiskanju poškodb glasile so se izjave zvedencev, da je podreti 150 do 200 deloma močno in nevarno, deloma v obče poškodovanih poslopij, in z nova zidati ali pa le posamezne dele podreti, z nova dozidati in vse poslopje, trdno in varno zvezati. In valed teh poškodovanj so bili prizadeti: država, dežela, mestna občina, kakor posamezniki; škoda pa je znašala nad 6 milijonov! Zdaj je bilo treba torej na — delo! In to delo se je tudi pričelo in to na vseh črtah in — z združenimi močmi!

Od lanskega poletja do letošnje jeseni, oziroma do prihodnje pomladi šteti je čas v dobo podiranja, in deloma tudi že v dobo zidanja, kajti v tem času se je pričelo mesto vsled katastrofe prenavljati in spreminjati. Skoraj povsod se ti kaže že zdaj novo lice mesta.

Podrlo se je do zdaj okolu 100 raznih poslopij in znova zgradilo 52, v zidanji jih je zdaj 8 in ena nova cerkev, 4 cerkve so še v popravi in prenovljenji. Lice ljubljanskega mesta dobilo je s tem že v marsikateri stavbi in v marsikaterem okraju novo podobo in smer, zlasti ker je, vse kar se je že zgradilo do zdaj novega, postavljeno po določilih novega stavbenega reda, za mesto Ljubljano in okrožje, v nove v to določene črte. S prikloplitvijo vodmatske občine k mestu pa se je Ljubljana povečala za kacic 1100 prebivalcev in

do 60 večinoma novih hiš. A poleg vsega tega se prične delo šele prihodnje pomlad. Mej tem ko so se do zdaj gradile le bolj hiše zasebnikov meščanov, prične se prihodnje leto gradbe javnih poslopij in razna občinska poslopja. — Državi in deželi je lahka naloga graditi nova poslopja, ko ima dovolj sredstev na razpolago! Vse drugih skrbi, truda in dela, in enerzije zahteva naloga mestnega zastopa! Tu je pa v prvi vrsti treba mestni občini na čelu moža, župana, ki pozna potrebe in razmere, ki je neustrašen, nestrudljiv, odločen in — vstrajen! Le pod takim županom se zamore Ljubljana povzdigniti do tiste stopinje, na kateri stoje druga napredujoča deželna stolna mesta v vsestranskem oziru. In do te stopinje povzdigne Ljubljano nje novi župan Hribar, t. j. tisti Ivan Hribar, ki ne pozna strahu tudi pred podzemskimi silami, marveč dokazuje vsakemu in povsod z dejanji, da je nestrudljiv, energičen in požrtvovalen za blagor mestne občine, njenih interesov in meščanstva, in ki ne odneha, dokler ne izvrši vsega, kar zahtevajo potrebe in koristi mesta! — Potres je lansko leto porušil in poškodoval židovja in stene ter vrge Ljubljano na pol v prah in razvaline, župan Ivan Hribar povzdigne Ljubljano zopet, in dokaže, da je mož, vreden ne le popolnega zaupanja in spoštovanja, nego tudi mož in župan, na katerem si more čestitati občina in želeči, da si ga ohrani še mnogo let. Njega ime pa jamči, da pripomore Ljubljani do tiste veljave in ugleda, ki ga uživajo njej enaka ali pa tudi večja mesta po drugod. Iz tal se vzdigajo že novi — fundamenti!.. Ljubljana — vstaja! —

Iz željan nam pišeje: Velecenjeni gospod urednik! Poznano nam je, da so predali vašega cenj. lista odprti tudi nam, torej se nadejamo, da vsprejmete nastopne vrstice:

Naš častiti gosp. kapelan Andrej Pavlinič, prosil je, zaradi nestalnega zdravja, za premeščenje in po lastni želji je premeščen v Kazlje pri Sežani.

Zapustil nas je danes mož, ki se je v kratki dobi svojega bivanja v naši župnji skazal zvestega sina naroda slovenskega, nepremičnega v zvestobi do svoje krvi.

Vnetega rodoljuba se je pokazal o zadnjih občinskih volitvah, katere so dolgo zatezali, inšel nam je na roko v naši borbi zoper „hinder hunderju“ in pristašem istega.

Po dolgih naporih prišla je občina v naše narodne roke in s tem smo odstranili „hinder hunder“.

Č. g. kapelan je znal pokazati svoje rodoljube, svojo narodnost pred — svetom, držē se gesla: Bogu, kar je Božjega, a narodu, kar je narodovega!

Naši nasprotniki so ruvali zoper njega in se posluževali vseh pripomočkov — da bi mu spodkopali zaupanje pri ljudstvu. A on, kakor zvest narodnjak kremenitega značaja, se ni bal nikogar.

V priznanje njegovih zaslug in neustrašenega delovanja za blagor občine in v malo povračilo za prestale boje kličemo mu: Slava! želeči iz vsega srca, da Vsemogočni ohrani izbornega rodoljuba še dolgo vrsto let v blagor in korist našega milega naroda slovensko-hrvatskega!

Rodoljubi.

Za porotne razprave v Trstu. Ker je deželnega sodišča svetovalec vitez Defacis imenovan višim državnim pravdnikom v Trstu, določen je za prihodnje zasedanje porotnega sodišča na njegovo mesto dež. sod. svetovalec Fran Codrig namestnikom predsednika porotnim razpravam.

Italijan, ki kliče na upor! Tukajšnja „Sera“ javlja: Minolo nedeljo zvečer, po znanih dogodkih v Škednju, bila je družba italijanskih delavcev v gostilni Marije Peric, št. 214 v Škednju. Med njimi je bil 38letni kovač Primo Bonasti, sedeželan aretovanih. V tem, ko je ta družba razgreto razpravljala o činih svojih aretovanih tovarišev, skočil je Bonasti kvišku in zakričal: „In mi naj ostanemo z rokami križem? Tega nikdar!“ In udaril je s pestjo ob mizo ter nadaljeval: „Tovariši! mi hočemo maščevanja! Pravica je naša, torej brani mo to zemljo. Doslej sem napravil le malo bodaj, toda izdelam že še drugih in sicer mnogo in maščujemo se! Pijmo!“ Družba je trčila s kozarci. Zatem je Bonasti govoril zaničljivo o Nj. Vel. našem cesarju in nato so šli vsi iz gostilne. Stvar

pa je došla policiji do znanja in zaprli so kovačarozarotnika.

Tej vesti ne treba komentarja! Kdaj vendar se očisti tržaški zrak takih mijazmov?!

Prostovoljna prijava. Kakor čujemo, se je težak Flego-Kakališče, ki je v Škedinju zavrtno zabodel Sancina-Gapo, stavlil prostovoljno policijskemu komisariatu pri sv. Jakobu. Tam so ga vzeli na zapienik ter ga odposlali v preiskevalni zapor, na razpoložnje sodišču. Flego je baje priznal svoje hudodelstvo, toda izgovarja se, da ga je Sancin izžival.

Jednoleten prostovoljec — begun. Ernest Zay, iz Trsta, je služil v pešpolku št. 97, kakor jednoleten prostovoljec. Ker pa je pal o izpitu, bi bil moral po zakonu služiti še jedno leto v stalni vojski. Minolo soboto je proslil in dobil dva dni dopusta. Pobegnil je v Italijo in te dni je pisal poveljniku svoje stotnije iz Vidma na Laškem pismo, v katerem izjavlja jednostavno, da nameruje ostati v Italiji, kjer ima nekaj posestva in kjer se nadeja dobiti stalno službo.

Dunajska edicijna „Presse“, ki je izhajala, kakor znano, nepretržno od leta 1848., prestala je izhajati dne 1. t. m. — Tekom dolgega življenja pogoltnila je teta „Presse“ na sto in stotisoče goldinarjev subvencij iz državnega žepa in kljub temu umrla je povsem „neslavne“ smrti.

Smrt nameste zdravniške pomoči. Minole sobote dogodil se je v tukajšnji bolnišnici jako žalosten slučaj, kakoršnih se na vso srečo dogaja le malo. 32letni težak Jakob Marinič je namreč došel v bolnišnico, ker se je hotel podvreči neki operaciji na spodnjem delu trupla. Operacija sama ob sebi ni težavna, ne nevarna. Mož je ležal na operacijski mizi in zdravnik mu je položil krinko pod nos, da ga narkotizuje. V tem je Marinič umrl! Kakor se govori, umrl je baš vsled narkoze. — Sleherni si more misliti srce pretresujoči prizor, ko je došla Mariničeva žena v bolnišnico, da se osvedoči o tem, kakó je kaj izpala operacija. A, namesto da najde moža, osvobojenega bolečin vsled operacije, pokazali so ji — mriiča!

Neznana smrt. 70letni krojač Ivan Danielis iz Kormina, stanujoči v ulici della Fornace št. 2, šel je včeraj v pisarno mestne plinarne oglja naročit. Tam mu je prišlo slabo. Pozvali so zdravnika, a ko je prihitel isti, je stavec že umiral. Kljub vsem naporom zdravnikovim je kmalu zatem izdahnul svoje dušo. Zadelga ga je bila káp.

Uzora kneza Nikola. Nemški časnikar pl. Roden je bil nedavno, pred poroko princeze Jelene, na Cetinju. V listu „Berliner Nachrichten“ poroča Roden med ostalim, da je vprašal kneza Nikola, kako misli o našem cesarju. „Cesar je moj prijatelj“, je odgovoril knez. „V moji sobi najdete slike cesarja avstrijskega in ruskega carja. Jeden je najmočnejši, drugi največkrat vladar. Ona dva sta moja uzora ter mi ostaneta to“.

Hiša na 25 nadstropij. V New-Yorku dogotavljajo sedaj hišo, ki bode po svoji visokosti spadala med najviše zgradbe sveta. Hišo gradi milijonar Havemeyer. Zgradba bode iz železa in kamena. Razven dvostranske pivnice in pritličja, bode imela ta hiša še celih petindvajset nadstropij za stanovanja. Poslopje bode 104 metre visoko.

Trgovka s šlevečkim mesom? Predvčeršnjim opoldne, baš pred odpotovanjem Lloydvega parnika „Imperatrix“, namenjenega v Bombay, aretovali so tukajšnji policijski organi družbo 4 oseb. V tej družbi so: neka ženska, mlad mož, 16letno dekle in jedno dekle staro 8 let. Družbo so odpravili na policijsko ravnateljstvo, kjer jo je zaslišal svetovalec Budin. Kakor se govori, rekla je žena, da je Židinja, trgovka iz Galicije, mladi mož da je nje serodnik in deklici da sti njegovi sorodnici. Čujemo, da je imela žena 10.000 gold. pri sebi in da je na sumu, da trguje z dekleti. Policijsko ravnateljstvo je baje brzojavilo v Galicijo, da se osvedoči o resnici ali neresnici trditev ženske. Dokler ne pride odgovor, stanujejo vse štiri osebe vsaka posebe pod nadzorstvom.

Sodnijsko. 23letni zidar Alojzij Sinigaglia iz Trsta hotel je nekega večera pijan po vsej sili v gledališče „Fenice“. Ker mu stražar z ozirom na pijanost ni dovolil tega, sprl se je Sinigaglia z njim ter ga opsoval in se uprl stražarjem, ki so ga spremljali v zapor. Sodišče ga je obsodilo na leto dni težke ječe.

Baš toliko, namreč leto dni težke ječe, je

dobil 30letni mešetar Anton Fon iz Srpence. Fona je našel stražar dne 10. oktobra proti jutru trdo spečega na javni ulici. Stražar ga je hotel prebuditi, toda Fon ga je pograbil, ga obdelal s pestmi in brcami in še-le s pomočjo drugih stražarjev je bilo možno ukrotiti ga. V zaporu pa se je uprl čuvaju, ranivši ga na roki.

Opozorjame na oglas „Mejnarodni panorama“ na četrti strani — serija jako zanimiva.

Koledar. Danes (5.): Caharija, oče Janeza Krstnika; Emerik. — Jutri (6.): Lenart, opat. Sever, škof in mučenec. — Mlaj. — Solnce izide ob 4. uri 42 min. — Toplata včeraj: ob 7. uri zjutraj 14.5 stop. ob 2 pop, 17 stop. C.

Najnovije vesti.

Peterburg 3. Finančni minister je dovolil carine prosto uvažanje inozemskih izdelkov, namenjenih za poljedelsko razstavo, ki se priredi v Kijevu leta 1897. Pogoj pa je ta, da se carina položi na meji začasno, dokler se dotični izdelki ne odpeljejo zopet preko ruske meje.

Novi York 4. Predsednikom zruženih držav severoameriških je izvoljen Mac Kinley z 242 glasovi.

Trgovinske brzojavke in vesti.
Budinjska. Pšenica za jesen — — — — — pšenica za spomlad 1896 7.98 do 9. — Oves za spomlad 5.94—5.96
Ri za spomlad 6.92 6.92 Koruza za maj-juni 1897. 4.18—4.19
Pšenica nova od 78 kil. t. 7.85—7.90 od 79 kil. o. 7.90—8. — od 80 kil. t. 8.00—8.05 od 81. kil. t. 8.05 8.15 od 82 kil. for. — — — — — Jedmen 5.10—8. — prosa 5.15—5.30.

Pšenica: Srednje ponudbe, omejeno povpraševanje. Predaja 15.000 met. stot. mirno 2 1/2 — 5 nč. dražje. Oves 5 nč. dražje. Druga vrste žita nespremenjene. Vreme: lepo.

Praga. Nezahranjeni sladkor for. 12.10, november-december 12.17 mirno, nevihta.

Kava. Kava Santos good average za november 68.50 za marec 64.25. miščno.

Praga. Centrifugal novi, postavljive v Trst: s varino vred odpošiljatev precej f. 84 — — — — — Concasse 85 — — — — — Četvorni 36 — — — — — V glavah sodih 87.50 — —

Hamburg. Santos good average za november — — za dec. 58.50, za marec 1897. f. 58.50, za juli 58.75.

Dunajska borza 6. novembra 1896

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.10	101.90
„ „ v srebru	101. —	101.15
Avstrijska renta v silatu	121.95	122.15
„ „ v kronah	101.90	101.90
Kreditne akcije	386.75	389. —
London 10 Let.	119.70	119.70
Napoleoni	9.59	9.52 1/2
20 mark	11.74	11.74
100 italj. lir	44.45	44.45

Cassa di Risparmio Triestina
(Tržaška hranilnica)

Sprejemlje denarne vloge v bankovcih od 50 nč. do vsacega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure opoldne. Obresti na knjižice 3%.

Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoldne. Zneske do 100 gld. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gld. pa 6 dul.

Ekomptuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3%.

Posreduje na dri. papirje avstro-ogerske do 1000 gld po 4%.

Višje zneske od 1000 do 5000 gld. po 5 1/2%.

Daje denar proti vključenju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru. 2—24

Trst, dne 5. maja 1894.

Borzni trg št. 14
Sedanja razstava:
Lepe Benetke
1. 1896.
Jako zanimivo
Ustoppina
20 novč. otroci
10 nov.

Assicurazioni generali
v Trstu
(društvo je ustanovljeno leta 1881.)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse veje zavarovanja posebno pa: na zavarovanje proti požaru — zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva dne 31. decembra 1893. f. 58,071 678-84

Premije za poterjati v naslednjih letih f. 30,541 700-84

Glavnica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1894 f. 169,929 625-08

Plačana poročila:

a) v letu 1894 f. 9,737 614-48

b) od začetka društva do 31. decembra 1894 f. 262,401 706-51

Letni računi, izkaz dosežaj plačanih odškodnanj, tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natančneja pojasnila se dobe v Trstu v uradu društva: Via della Stazione št. 388/1 lastnej hiši. 12—12

Zahvala.

Podpisani izreka iskreno zahvalo v svojem in v imenu zalujočih rodbin EBER in PERTOT vsem, ki so naši preljubi nepozabni materi gospej

Mariji Eber

zadnjo čast skazali, posebno oč. duhovščini in pevskemu društvu „Adrija“, ter vsem prijateljem in znancem za njih izraze sočutja.

Dr. SIMON PERTOT.

Autorizovani potovalni urad
Alojzija Mozetič
v Trstu,
Piazza del Negozianti št. 1,

posreduje potovanja v Azijo, Afriko, Ameriko, Avstralijo in po vsej Evropi; zastopa najboljša parobrodsko društva; prireja zabavne vožnje; posreduje zavarovanja proti nezgodam in poučuje radovoljno in brezplačno, pismeno in ustmeno v vseh potovalnih zadevah; jamči za najnižje cene in najboljšo potrežbo.

Koncipijenta

vsprejme takoj dr. Gustav Gregorin via Molin piccolo šte. 3. Plača po dogovoru.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisoterna svet“ (Millefort).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim sludajem, še peče v želodcu, kakor proti slabemu probavljanju in hemoroidam. Jeden omet za zdravljanje, stoji 50 nč, ter se dobiva v odklovani lekarni

PRAXMARER „Al due Mori“ Trst, veliki trg.

Velika zaloga

sena in slame v omotih (balah), ovas in otrobov po najprimernejih cenah

Via Scussa št. 3 in Via Goppa št. 4, palača Panfil.

FILIJALKA
C. kt. priv. avstr. kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni odkaz 2 1/2%	30-dnevni odkaz 2%
8- „ 2 1/2%	3-mesečni „ 2 1/2%
30- „ 2 1/2%	6- „ 2 1/2%

Za pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstr. velj., stopijo nove obrestne take v krepot z dnem 5. febrara, 9. febrara in odnosno 2. marča t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.
V vredn. papirjih 2%, na vsako svoto.
V napoleonih brez obresti.

Nakaznice
za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inmost, Celovec, Ljubljana, Linc, Olomuo, Reichenberg, Saaz in Solnograd, — brez z troškov

Kupnja in prodaja
vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenja kuponov proti odbitku 1% provizije.
nkase vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.
za jamčevne listine pogoji po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.
Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohranu.
sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlat ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnovnem cursu.

Trst, 2. febrara 1896.